

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΓΑΥΡΙΑΚΗ

ΑΡΙΘ. 239

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΝΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτάς διά μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1883.

Ἡ πολυθρόνητος ἐπέτειος ἡμέρα τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἤθελε διέλθει ἀπαρατήρητος, καίτοι ἀναπολοῦσα τὴν ἀφειρημένην τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ πολιτικοῦ δοκιμίου, ἕπερ ὀνομάσθη Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐὰν δὲν ἐμνημονεβeto ἐν τῷ τόπῳ διὰ τρόπου καταδεικνύοντος, ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ οἱ μὴδὲν οὔτε μαθόντες οὔτε ἀπομαθόντες ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Σπουδαϊότατον εἶνε ἀληθῶς διὰ τὴν εὐήμεριαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν θέσιν, ἣν ἀξιοῖ ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζῆτηματι, ὅτι ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπιδακτύλοις εἰσὶν οἱ ἐπιζῶντες ἔτι! Τί ἀτύχημα! Φαντασθῆτε νὰ εἴχομεν ἕλην ἐκείνην τὴν ὁμάδα τῶν ἐργασιῶν; Τίς ἀμφιβάλλει, ὅτι δι' αὐτῶν ἠθέλομεν ὡς ὁ Χριστὸς καταλύσει καὶ ἀνοικοδομήσει τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ ἀναίμακτως μάλιστα, τὸ ὅποιον δὲ εἶνε καὶ τὸ κυριώτερον. Ἄλλ' ἂν δὲν κατώρθωσαν τοῦτο οἱ περίφημοι ἐκεῖνοι ἐργάται, ἔχουν τοῦλάχιστον τὴν εὐχαριστήσαν, οἱ μὲν, ὅτι ζῶσιν, οἱ δέ, ὅτι κοιμῶνται ὑπὸ τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἀκμάζει ἡ ἐλευθερία, δηλαδὴ τὸ βούνευρον, αἱ αὐθιγεραὶ τῶν ἀστυνόμων, τῶν χωροφυλάκων, τῶν εἰσπρακτόρων, τῶν κερδοσκοπίων, τῶν τε στρατιωτικῶν, διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ Τραμπουκοκρατία.

Τὰς ἀναμνήσεις τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἐνόμισαν ἀναγκαῖον ν' ἀνανεώσωσι μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη αὐτόπται μάρτυρες, παῖδες ἔτι ὄντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ ὅποιοι ἐτήρησαν μέχρι σήμερον ἕλην τὴν πρωτὴν ὄρσην τῆς διανοίας τῆς εὐτυχούς ἐκείνης ἡλικίας, καὶ θὰ τὴν διατηρήσωσι βεβαίως καὶ δροσεριώτερον μάλιστα μέχρις ἐσχάτου γέγρατος. Διὰ νὰ ἐκτιμήσητε τὸ μέγεθος τοῦ ἀνδραγαθίματος, συλλογισθῆτε, ὅτι ἡ ἰκμάς τῆς ἕλης τότε στρατιωτικῆς δυνάμεως

τῆς Ἑλλάδος, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης σπάθης τοῦ ἱππικοῦ τοῦ κ. Δ. Ν. Καλλιφρονᾶ, ἐπολιόρησε κατὰ τὴν φοβεράν ἐκείνην νύκτα . . . τί νομίζετε; . . . ἕνα νεαρὸν γερμανὸν πρίγγιπα μετὰ τῆς νεαρᾶς πριγγιπέσσης συζύγου του, τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν Ἀμαλίαν, κοιμωμένους! Τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνδόξου ἐκείνης νυκτός συνεπληρώθη μετὰ δεκαεννέα ἔτη δι' ἐτέρως ἐνδόξου νυκτός, ἣν ἀσεβεῖς τινὲς ὠνόμασαν τοῦ φεκοπατινάδαν. Ἐὰν δ' ἔκτοτε ἀπεσυνετέθη ἐντελῶς τὸ Κράτος, διελύθη ὁ στρατὸς καὶ πᾶσα ὑπηρεσία, ἐὰν ἔκτοτε ὅσον οὐδέποτε ἐμαστιγώθη ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐὰν ἀπὸ ἀξιοσημειώτου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς θέσεως περιήλθεν ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν ἐσχάτην θέσιν, ἐὰν τὰ πολιτικὰ ναυάγια αὐτῆς ἐκληρονόμησαν οἱ Ρουμῶνοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Μαυροβούνιοι, οἱ Βούλγαροι, μικραὶ εἶνε αἱ ἀποτυχίαι καὶ τὰ κακὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐνεγράφησαν εἰς τὸν χάρτην αἱ καλούμεναι ἀρχαὶ τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Ἐπὶ τέλει παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρμοδίους χρονογράφους νὰ μὴ λείψωσι νὰ περιγράψωσι καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν πολιορκίαν τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843 καὶ τὴν ἐκ τοῦ συστάδην τουφεκοπατινάδαν τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1862, διότι ἐλλείψει ἄλλων ἔργων τὰ κατορθώματα ταῦτα δύνανται ν' ἀνισταθμισῶσι τὰ στρατιωτικὰ ἔργα, δι' ὧν κατὰ τὴν τελευταίαν τσαρκανονταετιάν προέκυψαν οἱ νέοι ἐν τῇ ἀνατολῇ παράγοντες.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διὰ τὴν Γλάδστον νὰ μεταβῇ εἰς Κοπενάγην ἐνῷ ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι ὁ κ. Κυριακός, ὁ τέως πρότακς καὶ παιδαγωγός τοῦ ἀνδρείκτου του εὕρισκεται ἐν Ἀθήναις; Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπησχόλησε τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ὅσον καὶ τὸ σπουδαϊότατον ἐκεῖνο τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς ἐν τοῖς δέμεις Πραμάντων καὶ Μεσσηνίων. Ἡ νέα αὐτῆ φάσις τῶν Πραμάντων

ἀπησχόλησε και την ελληνικήν κυβέρνησιν, ητις προβλέπουσα ἐνδεχομένην ἀγγλορωσικήν τινα συμμαχίαν ἀπεφάσισε να μελετήσῃ σπουδαίως ἐπὶ τῶν συνεπειῶν ἃς δύναται νὰ ἔχη ὁ Ἄγων... τοῦ κ. Ζαβέ. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπέστειλεν τὴν Πληξάουραν νὰ ἀρῇ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἐφημερίδων, τὴν καθάρσιν ἀπὸ τῆς νήσου Ἄμοργου, εἰς ἣν εἶχεν ἐπιδληθῆ, πάλιν κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν ἐφημερίδων, διότι εἰς εἶχε φοναύσει ἕτερον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὸ φρόνιμον τοῦτο μέτρον ἐνῆ ἐπιτρέπει ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐνισχύσῃ τὸν στρατὸν ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῶν Ἀμοργινῶν ἐπικουριῶν ἀφ' ἐτέρου παρέχει αὐτῇ καὶ ἐτέραν σπουδαίαν ἐκδούλευσιν, καθὼς ἢ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου αἰρομένη καθάρσις θέλει μετενεχθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς αὐτὴν οἱ τέως ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταί, οἱ ζητούντες νὰ ἐλευθεροκινήσωσι μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

Ταυτοχρόνως ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι διαφόρων δῆμων τῆς Ἑλλάδος εἶρον ἐφέτος νεώτερον τι σύστημα δημοκρασιῶν συνιστάμενον εἰς τὴν διὰ πυροβόλου ἔπλου καθάρσιν τοῦ ἐκλεχθέντος δημάρχου, ἢ κυβερνήσεως ἀπεφάσισε πρὸς ἀποφυγὴν ἐσωτερικῶν περισπασμῶν ἐν ταῖς κρίσεσι ταύταις ἡμέραις ν' ἀντικαθίστῃ τοὺς φονευομένους δημάρχους διὰ ξυλλῶν, καὶ πρῶτον τοιοῦτον παρήγγειλε δῆμαρχον διὰ τὴν Ἀγυιάν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας κ. Στεφανίδου. Τὴν ἐκλογὴν τοῦ ξύλου ἀνέθηκεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ητις εἰς ζήτηματα ξύλου εἶνε λίαν εἰδήμων.

Οὕτω ἐλευθέρᾳ ἀποιμένουσα ἡ κυβέρνησις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς, δύναται νὰ μελετήσῃ ἐν ἀνέσει, συμβουλευομένη καὶ τὰς γνώσεις τοῦ κ. Κασσιμάτη, τὸ ζήτημα ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀγγλορωσικὴν συμμαχίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν Ἄνασσαν ἐπιστολὴν περιπαθῆ διὰ νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὰς διαθέσεις τῆς, ἀνέθηκε δὲ τὴν σύνταξιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εἰς τὸν γραμματέα τῆς Νομαρχίας κ. Βενιόν, τὸν νεοφανέντα ἐν Ζακύνθῳ ἀθλητὴν καὶ παρασχόντα δείγματα ἐκτάκτου ἰκανότητος περὶ τὴν Πειστικὴν ἐπιστολογραφίαν. Ἔδωκε δὲ ἀφ' ἐτέρου προσταγὰς πρὸς τὴν Ὁραν τὴν Στοᾶν καὶ τὴν Παλιγγενεσίαν ὅπως καταρτίσωσιν ἀξιόμαχον στρατὸν χάρις εἰς τὴν μυστηριώδη δύναμιν τῶν καθβαλιστικῶν ἀριθμῶν, διὰ τῶν ὁποίων γινώσκουσι νὰ ἐξίγῃσι τόσον θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Τὰς διπλωματικὰς σκέψεις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν περὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων ἔκθεσιν ἔμελλε νὰ ἐπιδώσῃ ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν κ. Γλάδστονα. Ἄλλ' ἐπειδὴ δυστυχῶς κατὰ τὰς σοβαρὰς ταύτας στιγμὰς ὁ μόνος ἀληθὴς διπλωμάτης τῆς Ἑλλάδος ἀπόλεσε τὴν χεῖρα, διὰ τοῦτο κόπτεται ἡ χεὶρ ἐνὸς τιμηματάρχου, ὅστις εἶνε καὶ λέγεται ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀποστέλλεται εἰς Λονδίνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

ΚΙΝΗΣΙΣ.

Κινοῦνται ἔθνη καὶ λαοί, Ἄνατολὴ καὶ Δύσις, κινῶνται Αὐτοκράτορες, κινῶνται βασιλεῖς, κινῶνται καγκελάριοι, κινῶνται Κυβερνήσεις, κινῶνται καὶ οἱ θεράποντες τῆς καθεμίας Αἰθλῆς. Κινοῦνται ὅλων συσκευαί, ὅσα λογγῶν καὶ στόλοι, κινῶνται καὶ Κουτσόβλαχοι καὶ Τσοῦσηδες καὶ ὄλοι.

Τὶ βασιλέων σαρπητὸς ἐκεῖ ὅτῃν Κοπενάγη! τί σχέδια, τί πόλεμοι φρικτοὶ ἀγκυμονοῦνται! ἕνας τὸν ἄλλον προσπαθεῖ μὲ μακροπέσι νὰ φάγῃ, καὶ ὁμοῦ ὄλοι τῶν μαζῶν τρέφῃ, πίνων καὶ κοιμῶνται. Ὁ Αὐτοκράτωρ συμμαχεῖ μὲ βασιλέως στέμμα, καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν ἀκοῦς παρὰ μονάχα ψέμμα.

Κι' οἱ Βούλγαροι, οἱ Τσοῦσηδες, αὐτοὶ οἱ ξεπεσμένοι γυμνάσια καὶ κίνησιν στρατοῦ διαλαλοῦν, καὶ τοῦτοι οἱ μαγκούφηδες μᾶς βγήκαν γυμνασμένοι, καὶ βασιλεῖς ὅτῳ κράτος τῶν ἀκόμη προσκαλοῦν. Ἄκοῦς ἐκεῖ! γυμνάσια κι' ὁ Βάτερμπεργ νὰ ἔχῃ, κι' ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς ὅτῃ Βουλγαρὰ νὰ τρέχῃ;

Θεὲ μου, τί θὴ γίνουμα; . . . τί ἄρματα, τί κτόποι! κάθε λαὸς σηκόνεται ἀπὸ φωτιά γεμάτος. . . ἀλλὰ κανεὶς χωρέκκος δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶπῃ πῶς στέκεται ὁ τὸν τόπο του καὶ τὸ δικὸν μᾶς κράτος. Κι' αὐτὸ κινεῖται μ' ὄλην τὴν δύναμιν ἂν τέλλα, καὶ ὄλοένα πηλαλεῖ ὁ τὸν πόλεμο καθδάλια.

Γιὰ δέτε πόση κίνησις, γιὰ δέτε πόσα κάρκα μέσα ὁ τοὺς δρόμους τρέχουμα μὲ τόσα κουβαλίδια! ἀκοῦστε τῶν Μανιάτηδων ἀνάμικτη ἀντάρα, γιὰ δέτε σκευὴ μαγειριοῦ μὲ πιάνια καὶ σκουπίδια. Τὶ ἀκινήτων κίνησις ἀπόνα σ' ἄλλο σπῆν! . . . μέσα σὲ τόση σύγχυσι καὶ τίνος νοῦς δὲν φρίττει;

Μὰ κι' ὁ γενναῖος μᾶς στρατὸς ἀκίνητος δὲν μένει, ἰδοὺ οἱ στρατιῶται μᾶς, τοῦ ἔθνους τὸ καμᾶρι, κοντὰ εἰς τοὺς Μανιάτες πηγαίνουμα φορτωμένοι μὲ σκαθοφόρων ἐπιπλα καὶ κάθε εἶδους βάρη. Κι' ἀντὶ σπαθῶν καὶ τουφεκιῶν καὶ φονικῶν ἀρμάτων, σκευὴ κρατοῦν δυσάωνμα κυρίων Σπιρουνάτων.

Ὡ! τί ὄραιον θέαμα καὶ τί στρατὸς ἀλήθεια! πετάξετε, παρακαλῶ, τὰ φοβερά σας κρήνη, τὰ εἶψη σας, τὰ ὄπλα σας, καὶ τέλλα κολοκύθια, καὶ μία χύτρα μαγειριοῦ ὡς σύμβολον σᾶς φθάνει. Ἐμπρός, στρατὲ τῶν κηδεῶν καὶ τελετῶν μυρίων, γίνα καὶ σκλάβος καὶ νταντὰ τῶν τόσων σου κυρίων.

Κινεῖται τῆς Ἀνατολῆς τὸ εὐγενὲς στοιχεῖον, ὡς λάβα Καζαμίτσιολας φωτιαῖς παντοῦ σκορπεῖ. καὶ ἡ ὁσμὴ τῶν βαρελιῶν καὶ τῶν οὐροδοξείων μέσα ὁ τὴν τόση κίνησι τῆς μύταις μᾶς κτυπεῖ. Κοιτάξετε τοὺς μούστους μᾶς καὶ τὰς μετακομίσεις, καὶ εἶπατε ἂν δὲν σφριγγεῖ καὶ ἡ δικὴ μᾶς φύσις.

ΣΟΓΡ

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐν χορῷ ἐπανέλαβον ἐν μεταφράσει ἄρθρον τι τῆς Ἑλευθέρας Ρουμανίας, ἐφημερίδος τοῦ Βουκουρεστίου, ἐξῆλρον τὴν πολιτικὴν περίνοιαν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ παρουσίασαν αὐτὸ ὡς πιστοποιητικὸν ἰκανότητος ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τῶν καθυβούλων μομφῶν τῶν ἐχθρῶν του. Ἡ βουκουρεστικὴ συνάδελφος εἶνε βεβαίως ἐλευθέρᾳ νὰ θαυμάζῃ ἔ, τι θέλει ἡμεῖς ἔχομεν πολὺ καλὴν ιδέαν περὶ τοῦ κ. Βρατιάνου καὶ τινῶν ἄλλων ρωμοῦνων πολιτικῶν καὶ δεχόμεθα εὐχαρίστως ἀνταλλαγῆν.

Αἱ ἀντιγράφουσαι τὸ ἄρθρον ἐφημερίδες δὲν λησμονοῦσι νὰ προσθέσωσιν ὅτι ἡ Ἑλευθέρα Ρουμανία εἶνε μισελληνικωτάτη. Αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνειρον τοῦ κ. Τρικούπη νὰ ἐπαινῆται ὑπὸ μισελλήνων.

Ὀλίγος καιρὸς εἶνε ἀφ' ὅτου ἐγένετο ἡ καθόδος 25 ἔργου δηγῶν ἐκ Γαλλίας ὑπὸ τῶν κ. Ρουδέλ. Ἦδη δὲ πληροφοροῦμεθα ὅτι εἰς τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοσίων ἔργων ἐτοιμάζεται πάλιν διὰ νέον ταξεῖδι, ὅπως φέρῃ ἄλλους 25 ἐξ Ἑλβετίας αὐτὴν τὴν φορὰν. Ἀλλὰ λαπὸν δὲν ἐπίρκεσαν οἱ τῆς πρώτης ἀποστολῆς; Τὸ δὲ Πολυτεχνεῖον διατὶ ἐν τὸ κρημνίζετε;

Εἶμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν ποῦ ἐδεκατίσθησαν περισσότεροι, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μὲ ἕλην τὴν φοβερὰν χολέραν ἢ ἐν ταῦθα ἔπου ὑπὸ τὴν πατρικὴν τοῦ κ. Τρικούπη κυβέρνησιν αἱ ἀναιρέσεις καὶ οἱ φόνοι οἱ καθ' ἀπάσας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους διαπραττόμενοι πληροῦσι στίγλας ὀλοκλήρους τῶν ἐφημερίδων. Ἄλλ' εὐτυχῶς τὸ λυμαινόμενον ἡμᾶς κακὸν δὲν εἶνε μισαματικόν. Διότι ἄλλως εἶμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ φίλαι τοῦ πρωθυπουργοῦ μᾶς ρουμανικαὶ ἐφημερίδες ἤθελον βοήσῃ ὅπως τεθῶμεν ὑπὸ αὐστηρότατον ἀποκλεισμόν.

Καὶ ἐν τούτοις ἀντὶ τὸ ὑπουργεῖόν μᾶς νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τοὺς ὀλίγους χωροφύλακὰς του, ἀναστατόνει ὀλόκληρον τὴν

δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀναγκάζον τοὺς ἀτυχεῖς δικαστὰς ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τοῦ Ταινάρου εἰς γενικὴν μετοίκησιν.

Τίσος εἶνε ὁ ἐνθουσιασμὸς τὴν ὅποιον ἐπροκαλέσαμεν εἰς Ῥουμανίαν χάρις εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν μᾶς, ὥστε καθ' ἂ ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰ τελευταῖα ρουμανικὰ φύλλα τὰ ἐκεῖ ἔργα τῆς ἐξουσίας ἤρχισαν καθ' ἕλα νὰ μᾶς μιμοῦνται. Εὐλοκοπίματα καὶ ἀπαγωγαὶ εἶνε καὶ ἐκεῖ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας. Εἰς τὰ νεώτερα φύλλα περιμένωμεν νὰ ἀναγνώσωμεν ὅτι ἤρξατο καὶ τὸ κινήριον τῶν δημάρχων.

Ἡ πρὶ στρατοῦ καὶ στέμματος ἀναφύεσσα ἐν ταῖς ἐφημερίσι συζήτησις ἐξακολουθεῖ δεικνύουσα ὅτι εἶνε ἐλως ἀκαίρος... ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐξεδέθησαν ἀκόμη οἱ Καιοροί.

Ἀλλὰ ὡς καὶ προχθὲς εἶπομεν νομίζομεν ὅτι εἶνε ἐλως ἀκαίρος... ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐξεδέθησαν ἀκόμη οἱ Καιοροί.

Ὡς μανθάνωμεν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνεγράφῃ συνδρομητῆς διὰ μέγαν ἀριθμὸν ἀντιτύπων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐκδομένην κατ' ἔτος Ἐρωτικὴν Ἀνθολογίαν. Πιστεύομεν ὅτι θὰ τὰς χρησιμοποίησῃ διὰ τοὺς νομαρχιακοὺς ὑπαλλήλους τῆς.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χειμῶνας ἔρχεται σύννεφα χιόνια
Πετοῦν τὰ θεᾶτρα κι' ὁ Ριγκολῶ,
Κι' ἐνῶ μᾶς φεύγουσιν οὐκα πεπόνια
Φθάν' ἢ βουλή μᾶς μὲ τὸ καλό.

Καὶ ὁ Δεκάστρος ὦρα τὴν ὦρα
Θὰ νὰ γυρίσῃ παχὺς χορτάτος,
Μὲ νέο δρᾶμα θὰ πάρῃ φόρα
Καὶ νέα Μάρτυς θὰ βγῆ στὸ Κράτος.

Ὡρα τὴν ὦρα κι' ὁ Τσάλης φθάνει
Μὲ πειδ θρεμμένη χονδροκοιλιὰ . . .
Ἄλλὰ τί κρίμα! τὸ Ἄστου χάνει
Τοῦ Κασσιμάτη τὴν φαμελιά!

ΣΠ.

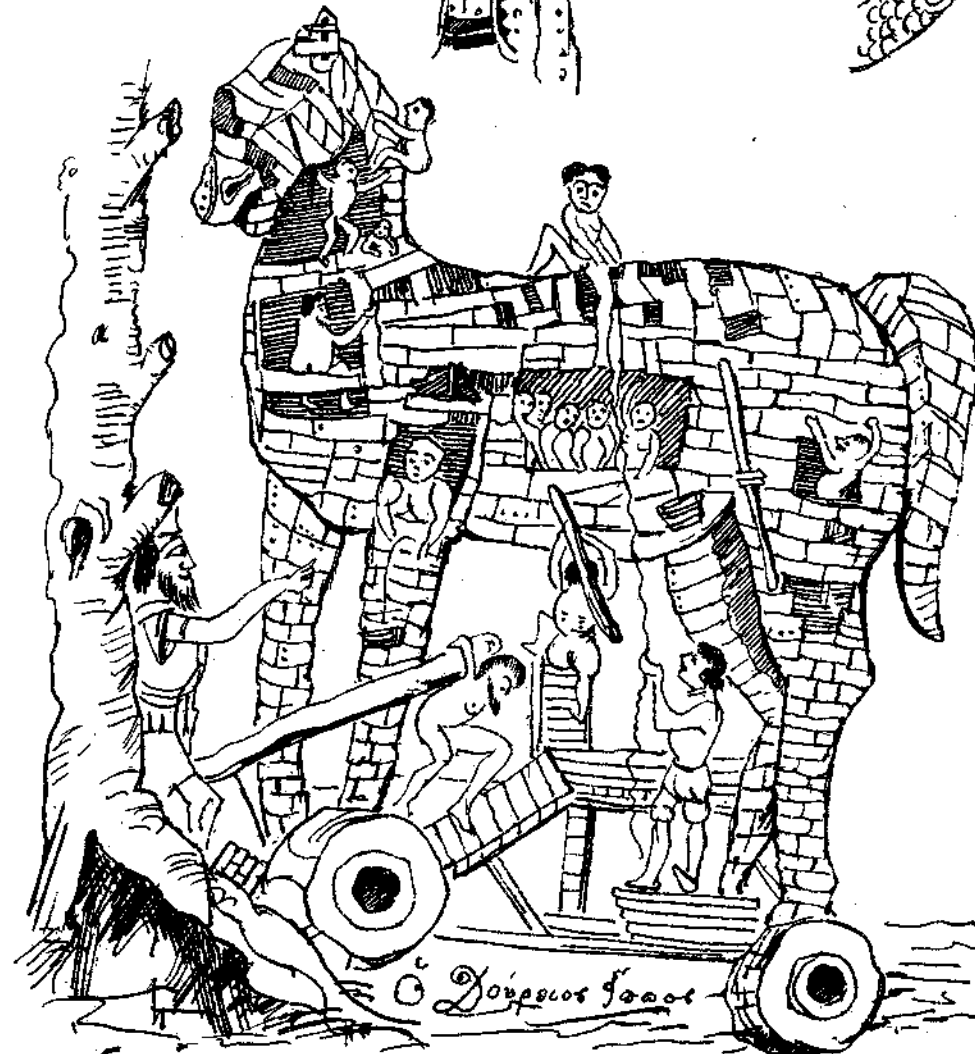
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

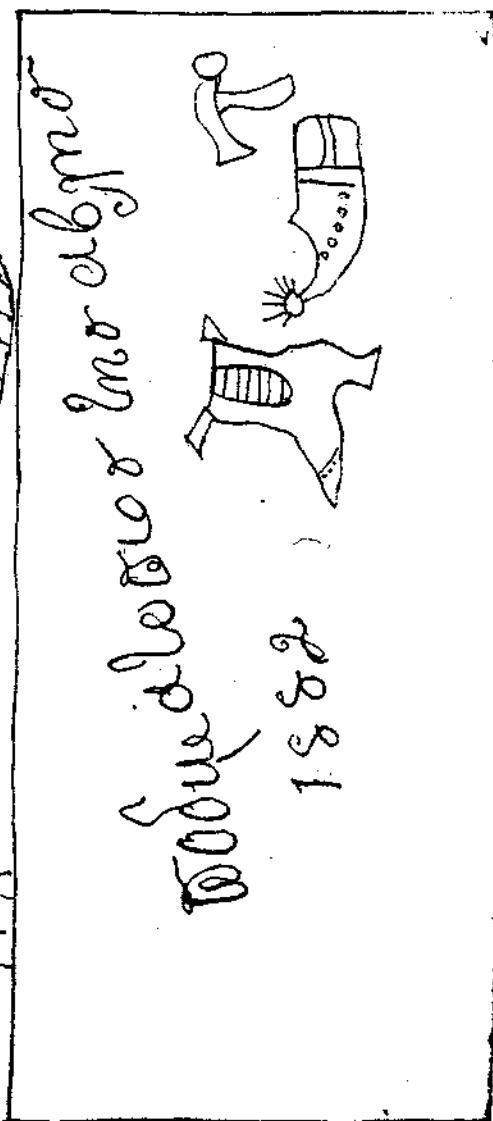
*Εκτακτος ἀπεσταλμένος εις Λονδίνον.

Πώς θα ξεκινηθήσῃ.

Συλλογή άττικων τοιχογραφιων ανεκδοτων.

ΜΑΑΡΙΤΗ τῆς . . 7θρίου 1883.

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία « Ἀσμοδαίου »)

Ἄγαπητέ μοι συνάδελφε

Ὅταν ὁ μέγας ἐκείνος μάγος καὶ δαιμονολόγος Λεσαῖς σὲ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ βήθους τῆς φιλέης, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν κλεισμένοι, ἐκπωμάσας αὐτὴν μὲ τὸ titre - bouchoin τῆς εὐφυίας του, διὰ τὴν σὲ καταστῆσαι διερμηγέα του, σοὶ προσδιώρισεν ὡς τόπον διατριβῆς τὴν Ἰσπανίαν. Τώρα πῶς σὺ μὲν εὐρέθης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ δὲ σὲ διεδέχθην εἰς τὴν πρώτην σου διαμονὴν δὲν ἤξεύρω ὑποθέτω δὲ ὅτι οὔτε ὁ Λεσαῖς εἶνε ἐν γνόσει, κοιμώμενος ἤδη πρὸ πολλοῦ ὁ ταλαίπωρος ἐν τῷ τάφῳ του μεταξὺ τοῦ Ζιλ Μπλάς καὶ τοῦ Τουρκαρέτου.

Ἄλλ' ubi bene, ibi patria τὰ δόγματα τοῦ νεωτέρου κοσμοπολιτισμοῦ μαυθάνω ὅτι ἕκαμαν ἤδη μεγάλας προόδους καὶ ἐν τῇ νεαρχῇ καὶ ἀγγῇ Ἑλλάδι καὶ δὲν πιστεύω σὺ, πτωχὸς διάβολος, νὰ τολμᾷς νὰ μὴ παρασύρῃσαι ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ρεύματος. Ἄλλως τε ἐλπίζω ὅτι καίτοι ἀλλάξας διαμονὴν θὰ λησμονῆς πολλάκις ὅτι δὲν εὐρίσκεισαι ἐν τῇ πρώτῃ σου θετῇ πατρίδι. Ἡ θέσις τῶν δύο ἡμετέρων χωρῶν, καὶ ἡ τῆς γείτονος αὐταῖς Ἰταλίας, κειμένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν γεωγραφικὴν μοῖραν, ἐπιβάλλει αὐταῖς καὶ προσομοίαν κατὰ τὸ πλεῖστον κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν μοῖραν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ἤκμασαν ποτὲ βασιλεῖς προσπαθοῦντες νὰ κλέψωσιν ἕνα θρόνον καὶ μέχρι τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἡμέρας ἀρκοῦμενοι νὰ κενώνωσι τὰ θυλάκια τῶν διαβατῶν, ἀλλὰ μόνον βασιλεῖς τῶν βουνῶν Νταβέληδος καὶ Λύγκοι, οὐδὲ ἀναφύονται ἀντὶ μανιταρίων ἀνὰ πᾶν φθινόπωρον pronunciamentos, οὐδὲ οἱ ἠμιλοῦντες προφέρουσι τὸ σ ὡς θ, δίκην τραυλῶν ἐκ γενετῆς. Ἄλλ' εἶνε ἐπίσης βέβαιον ὅτι καὶ αὐτοῦ ὡς ἐδῶ αἱ κυβερνήσεις συνίθως μόνον τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος ἀξιοῦνται νὰ ἴδωσιν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἐξουσίας, πάντες οἱ φέροντες ὄνομα — ἢ καὶ μὴ φέροντες — καυχῶνται ὅτι ἐκληρονόμησαν αὐτὸ διὰ τῶν αἰώνων ἀπὸ προϊστορικοῦ καὶ μυθώδεις προγόνους, ἢ δὲ γενεὰ τοῦ ρωμηοῦ Δὲν Κιχώτου, δι' ὃν δὲν εὐρέθη δυστυχῶς ἀκόμη Κερδάντης, εἶνε ὅσον ἀρμόζει εἰς τοιοῦτο εὐγενὲς ἔθνος ἠδὲ ἡμετέριον καὶ ἐξηλωμένη.

Ὁ Ἰσπανὸς εἶνε ὀκνηρὸς, ἀλαζών, φίλερις, Δὲν καὶ κοῦφος ἀγαπᾷ πρὸ παντὸς τὸν ἑαυτὸν του, τὰς γυναῖκας, τὰ ἐγγχειρίδια, τὰς σερενάτας, τὰ προνονισμένα καὶ τὰ τυχηρὰ παιγνίδια εἶνε συμπατριώτης τοῦ Φίγαρο καὶ τοῦ γνωστοτέρου τύπου τῆς ἀνθρωπίνης ματαιότητος ὅστις, καὶ παρέδωκε τὸ ὄνομά του ὡς σύμβολον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους διὰ τοὺς διωδύχους τοῦ πάσης ἐθνικότητος. Κατ' ἀναλόγιαν ὁ Ἕλληνας εἶνε φυγόπνονος, ἐπιπόλαιος, ἀπόγονος ἐνδόξου ἀνδρός, πολιτευόμενος καὶ ὑπάλληλος. Οὐδὲν ἀγαπᾷ ὅσον τὴν λειακάδα, τὸν διορισμὸν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν,

τὰς ἀνατροπὰς τῶν κυβερνήσεων, τὸν βαρὸν καὶ γλυκὸν, καὶ τοὺς καυγάδες. Εἶνε συμπατριώτης τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ συμπολίτης τοῦ Βελέντζα.

Αἱ Ἀθηναῖοι ἔχουν τὸν Ἰλισόν, οὔτινος τὸ ρεῦμα ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ παρακαμμένων φρεάτων χυνόμενον εἰς αὐτὸν παρὰ τῶν πλυντηρίων καὶ τὰ πεκκρόματα τῆς Δαμασκηνῆς λεκάνης ἡ Μαδρίτη ἔχει τὸν περίφημον Μανζανάρ, εἶδος ποταμοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ ὄρμη ἢ ἡ στείρευσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν τοῦ τυχόντος νὰ διαβῇ αὐτὸν ὄνου, κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἰσπανοῦ ποιητοῦ.

Ὁ κ. Σαγιάστας στέλλει πρεσβευτὴν αὐτῶσε τὸν κ. Πάτσουτ καὶ ὁ κ. Τρικούπης τὸν κ. Στέφανον Σκουλούδη.

Τοῦτο λέγων δὲν ἐννοῶ νὰ συγκρίνω τοὺς δύο τοῦτους ἀξιοτίμους ἄνδρας διότι δὲν σκοπεῖω ἂν ποτε γράψω παραλήλους βίους νὰ κολουθῆσω τὸ σύστημα τοῦ μακαρίτου Γούδα. Ἄλλως τε οὔτε αἱ Ἀθηναῖοι εὐρίσκονται πλησίον μεγάλου τινὸς χρηματιστικοῦ κέντρου, οὔτε ὁ κ. Σαγιάστας εὐρίσκειται εἰς τόσον ἀδελφικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ὑφισταμένων του, ὥστε νὰ φένη εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον προκρίνουν ὡς πεδῖον τῶν διπλωματικῶν καὶ ἄλλων αὐτῶν ἐνεργειῶν. Ἀπεναντίας ἡ δημοκρατικότης τῶν ἔξωθεν τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ φένη εἰς τὸν κ. Σκουλούδη πλήρη ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς τῆς διαμονῆς του ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος Σύρου δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐκλέξῃ τὴν Μαδρίτην. Ρωμαντικὸς καθ' ἕλρον τὸ μήκος τῆς γενειάδος του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐπιχειρηματίας μεγαλεπίβολος, ἐξίσου θεραπεύων τὰς Μούσας τοῦ Ἑλικῶνος καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐπιθυμῶν εὐρὸν στάδιον διὰ τὴν δραστηριότητα τῆς φαντασίας του καὶ τῶν χειρῶν του, δὲν ἐδράδυνε νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐν Μαδρίτῃ ἂν ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ποιητικὰς ὁρᾶσεις του πλανώμενος εἰς τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους τῆς Ἀλάμπρας ἢ ὑπὸ τοὺς μυστηριώδεις θόλους τοῦ Ἀλκαζάρ, δὲν εἶχε ταυτοχρόνως ἢ νὰ ὑπερβῇ τὰ Πυρηναῖα διὰ τὴν εὐρέθει ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων.

Μεταμφισθεῖς λοιπὸν τῇ συνεργείᾳ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ φορέσας τρίκογχον καὶ πτερινιστήρας ἐξεστράτευσεν ὡς εἰς τῶν πλανοδίων ἐκείνων ἵπποτων, οἵτινες ἄλλοτε διέτρεχον τὸν κόσμον χάριν δόξης, προσδότησις τιμῆς, γυναικῆς ἢ χρυσοῦ δέρατος.

Τὸ χρυσοῦν δέρας ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκεῖτο ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων ἦτο ὀγκωδέστατον καὶ προκλητικώτατον καὶ ἤξιζε 500 ἑκατομμύρια· ἀλλ' ἐφυλάσσετο ὑπὸ φοβερῶν δρακόντων, τῆς καταπτώσεως τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀποτυχίας προηγουμένων ἀποπειρῶν διαπραγῆς.

Πολλὸν τολμηρὸς ἢ πολὺ πανούργος ἔπρεπε νὰ ἦνε ὁ Ἰάσων ἐκείνος, ὅστις θὰ κατώρθου νὰ ποικαιμήσῃ τὴν ἐξεγερμένην δυσπιστίαν, νὰ διαβουκολήσῃ ὀλέκκληρα ἔθνη καὶ ἐπενδυόμενος τὸ δέρας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του ὅπως ἀνακηρυχθῇ εὐεργέτης.

Ὁ ἡμέτερος Ἀργοναύτης ἤρξασθαι ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐπιδει-

κόνων τοῖς ἀγαθοῖς Μαδριταῖοις τὴν γενειάδα του καὶ ἐφησυχάζων. Αἴφνης μίαν πρωτὴν ἐγκατέλιπε τὸ μέγαρόν του, δὲν ἀνεφάνη τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν συνίθη του πρὸς τὸ Prado περὶπατον, ὑπερέβη τὰ Πυρηναῖα, διέβη διὰ Παρισίων καὶ ἀνεφάνη αἴφνης εἰς Βισβίδεν προτοῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τελειώσῃ τὰ λουτρά του. Ταυτοχρόνως πλείσται τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἐν ἀπηγήσει, ἤρχισαν διατυμπανίζουσαι urbi et orbi τὴν προσεχῆ ἐπιτυχίαν τοῦ κολοσσαίου δανείου τῶν 500 ἑκατομμυρίων. Ὑπόκωφος χρηματιστικὸς θόρυβος ἤρξατο ἐξεγειρόμενος. Ἡ πτωχή μας Ἑλλάς εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῖκους ξένους, βλέποντας αὐτὴν διὰ τοῦ χρυσοῦ πρίσματος ἔπερ ἔθετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των διὰ τῶν ἀγορασμένων ἐφημερίδων τῆς ἢ ταυτοχρόνως καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τῆς Γαλλίας διευθύνουσα τὰς ἐνέδρας τῆς ληστρική συμμορία, ἐφάνετο τόπος ἀνεκμετάλλευτος καὶ παρθένος· εἰς δὲ τοὺς ἐν τοῖς παρασκηνοῖς ἔχουσα ἀκῖμα στρώματα μαλλίου ἀκούρευτα.

Ἐπειτα κατὰ μικρὸν πάλιν ὁ θόρυβος ἐκόπασεν ὁ κ. Σκουλούδης ἐπανήλθεν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον κτύπημα ἐδόθη ἢ γενικὴ περιέργεια εἶχε ἐξεγερθῆ καὶ ἰδύνατο καὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ διευθύνῃ τὰ νήματα τῆς πολυπλόκου μυστικῆς ἐργασίας, περὶ ἧς ἡ Ὁρα κρίνει καλὸν νὰ κρατῇ ἐνήμερον τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, ἀναγγέλλουσα ἐκάστοτε ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ δανείου βαίνουνσιν αἰσιῶς καὶ προσεγγίζουσιν εἰς τὸ τέλος τῶν ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ καθυστερήσουν καὶ αἱ ἀντιθετοὶ ἐργασίαι, αἵτινες θὰ ποκαλύψουν ἂν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τόσον κολοσσαίως εὐεργετικοῦ ἐγγχειρήματος, ἂν ἐπιτύχῃ, κρύπτεται γιγάντιον ληστρικὸν τόλμημα μέλλον νὰ καταβείξῃ τὴν μεταξὺ πολιτισμένων καὶ ἀπολιτίστων ληστῶν διαφορὰν ὡς ζητοῦν παρὰ τῶν δυστυχῶν, καθ' ὧν θὰ διευθυνθῇ, ἔχι la bourse ou la vie ἀλλὰ la bourse et la vie.

Ἐγὼ ὑπέσχομαι νὰ καταβάλω πάσαν τὴν προσοχὴν μου ἐφ' ὅσον δὲν φροντίζω περὶ τῶν cosas de Espanas.

Ἐν τῷ μεταξὺ σὲ ἀσπάζομαι εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς

Ὁ ἐξάταλφος σου
DON BELZÉBUL.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐν τῶν ἐμφανεστέρων σημείων, καθ' ἃ ἐφάπτεται ἡ διοίκησις τῆς ἐνδόξου ἡμῶν κυβερνήσεως πρὸς τὴν προκάτοχον αὐτῆς εἶνε τὸ ἐν Ζακύνθῳ διαδραματισθὲν ἐσχάτως νομαρχικὸν εἰδύλλιον. Ἀπαρράλλκτως ὅπως ὁ ἀξιότιμος πρῆφης κρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Καίρῳ κ. Ἀλεξάνδης ἤρπασε βίβ-

κόρην τινα, ὁ ἐν Ζακύνθῳ νομαρχῶν κ. Μπενιός, ἔρωτι φλεγόμενος πρὸς τρυφερὰν Ζακυνθίαν, διὰ πολυκρότου καὶ ὑποσχέσεων ἀπίγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα, ὅπερ κατέστησε βωμὸν τῶν ἐρώτων του. Benissima, κύριε Μπενιέ!

Ἡ ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως θὰ φυλάξῃ μετ' ἐπιμελείας ποτε τὰς ἐρωτικὰς ἐγκυκλίους τῶν κυρίων τούτων, οἵτινες κατώρθουν μεταξὺ τῶν ἀναφορῶν καὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας νὰ αναγινώσκουν τὸ Ἐρωτικὸν Ἐπιστολόριον καὶ τὴν Ἀνθολογίαν τοῦ Κωνσταντινίδου. Ἀκούσατε πρῶτον αἰσθηματικῆς καλλιλογίας διοικητικοῦ ὑπαλλήλου: «Ρουμπίνα μου, σὲ ἀγαπῶ, ὅπως ὁ τυφλὸς τὸν ἥλιον, ὅπως τὸ παιδί τὸ γάλα τοῦ τρέφει. Ἐγὼ εἶμαι τὸ σῶμα καὶ σὺ ἡ ψυχὴ.

Ἐάν ποτὲ περατικὴ τὸν τάφον μου σιμώσῃς
Νὰ μὴ σταθῆς ἢ πλάκα μου τί γράφει ν' ἀναγνώσῃς.»

Ὁ κ. Μπενιός παρητήθη καὶ ἡ παραίτησίς του ἐγένετο δεκτὴ· ὑποθέτομεν δὲ ὅτι τὴν θὰ περάσῃ εἰς τὸν προξενικὸν κλάδον ἀφοῦ ἐν αὐτῷ διέπρεψεν καὶ ὁ Ἀλεξάνδης καὶ αὐτὸν κοσμεῖ ἤδη ὁ κ. Τσαγκαράκης.

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου λησμονηθέντα μοναδικά:

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Προϊόντα ἄνω Σύρ. Γρουβέτζια 35, δῶρα εἰς τὸν δῆμον ἐκ δρ. 100. Ἀγωγὰ κατὰ δῆμου καὶ ἀρχιερέως, κίνησις ἔκτακτος εἰς τὰ μπαλάκια, ἐλεύσεις ἐξ Ἀθηνῶν, διαδηλώσεις ὑπὲρ Βαρθολαίτου, λόγια καὶ λόγια, ἡσυχία καὶ τάξις.

Προϊόντα Νάξου ἀπ' τ' αὐτὸ τὸν τράγο, καὶ ἕνα κουκὶ φάβα.

Προϊόντα Μήλου. Σημάται, τούμπανα, τζαπούρνες, μουσικῆς, ἀρνὰ ψητὰ, κρασί πολὺ, καλὸ φαγί, γλέντι μὲ τὸ τουλούμι, τὰ ἔξοδα ταξειδίου, καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἡμερομισθίων, ὁ μόλος σηκώνει, ἄς τὰ κλαίῃ ποῦ τάχει.

Προϊόντα Σερίφου. Πρῶτα τὸν παρὰ καὶ ὕστερον τὰ κουκιά.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΕΛΛΑΣ

Και τὰ οικονομικά μας φαίνονται καίως, διότι τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τοὺς κυβερνητικοὺς πίνακας περιορίζεται μόνον εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ υπολογισθέντος, καὶ τὰ στρατιωτικὰ τοῦ τόπου ἔχουσι κάλλιον, διότι ἡ «Ὀρα» διὰ 4 ἐρωτηματικῶν ἀποφαίνεται ἕτι δυνάμεθα ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐν ὀλιγοχρονίῳ διαστήματι νὰ παρατάξωμεν 100,000 στρατῶν, ἀρίστως ποιότητος, ὡς λέγει, χωρὶς ἕως νὰ ὑποδεικνύῃ ἡμῖν καὶ τὴν ἀγροὶν ἔπου θὰ ἐκτιμηθῇ ὡς τοιοῦτος· καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀρίστη, διότι τὰ Ῥουμανικὰ φύλλα πλέκουσι τὴν στέφανον τοῦ πρωθυπουργοῦ μας Τρικούπη, παρουσιάζοντα αὐτὸν ὡς ὑπέδειγμα πολιτικῆς ἱκανότητος εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ῥουμανίας, οἵτινες ἀπεβλακωθέντες ἐπιδιώκουσι νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὴν Αὐστρογερμανικὴν συμμαχίαν, καὶ δὲν μμποῦνται ἡμᾶς οἱ ὅποιοι ἐφησυχάζομεν καιροφυλακτοῦντες νὰ προσκληθῶμεν παρὰ τῶν κραταιῶν Δυνάμεων ἐν τῇ ὄρᾳ τοῦ κινδύνου! Εὐτυχὲς λοιπὸν ἡ Ἑλλάς, εὐτυχέστερος ὁ κ. Τρικούπης! Ἔστις ὁδηγεῖ τὸ σκάφος τῆς πολιτείας μὲ οὐρίον ἄνεμον καὶ ἀποδεικνύει παραλαλοῦντας ἐκείνους, οἵτινες ἀκούοντες ταραχὴν ἐν τῇ ἀσκή τοῦ Αἰόλου καὶ προβλέποντες ἐκ τούτου καταιγίδας καὶ συμφοράς, πτοοῦνται καὶ βοῶσιν «εὐτυχὲς Ῥουμανία», διότι ἔχει Κάρολον, χωρὶς νὰ ἐννοῶσιν ἕτι ἡ Ἑλλάς εἶνε εὐτυχέστερα διότι ἔχει Τρικούπην.

Οὐδὲν ἄλλο ἐναπομένει ἡμῖν ἢ νὰ ἀκούσωμεν τὸν κ. Πρωθυπουργόν μας, ὁ ὅποιος διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων μᾶς συνιστᾷ ὑπομονήν. Λοιπὸν ἄς ὑπομείνωμεν, κ' ἡ μῦρα μας δουλεύει.

Ἐὰν ὅμως μεθαύριον αἱ Αὐστριακαὶ φάλαγγες ροφήσωσι τὸν νὰργιλέντων ἐν τοῖς καφενείοις τῆς Θεσσαλονίκης, ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ὄλην τὴν τόλμην νὰ τοὺς ἀποκαλέσωμεν ἀγυπομένους, ἐνῶ δι' ἡμᾶς ἡ ἱστορία θὰ γράφῃ ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε λαὸς ὑπομονητικώτερος τοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ μας διοικουμένου. ΟΥΤ!

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΗΣ ΡΑΖΗ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ

Ὅχι ἐπαγγελίαι μεγάλαι καὶ σιγιθεῖς θόρυβοι προσηγγήσαν πώποτε τῆς ἐξασκήσεως τοῦ καθήκοντός μου καὶ τῆς ἀφοσιώσεως περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν εἰς ἐμὲ ἐμπειστοτεμένων νέων. Πάντοτε ἀθορήως ἐργασθεὶς εἰς τὴν μετὰ θερησκευτικοῦ ζήλου διαπαιδαγωγίαν τῶν ἑλληνοπαίδων, ἐξακολουθῶ καὶ ἔτι τὸ ἐπίσποννον ἔργον μου, φέρων ὡς ἐφ' ἑδῆον πολῦτιμον τῆς μελλούσης ἐργασίας μου, ἀφ' ἑνὸς τῆν ἐκτίμησιν καὶ ὀφίλῃν τῶν ἐκ τοῦ σύναγωγος ἀγαπησάντων τῆν ἐβραϊσῶν καὶ ὑπαρξῖν τοῦ Λυκείου μου φίλων γονέων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ εἶς εἰκοσι καὶ τεσσαρῶν ἐτῶν παρελθόν μου.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τῆς 8—12 καὶ τῆς 2—4 μ. μ. ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ (ὄπισθεν τοῦ Πολιτικοῦ Κοσμοκομείου, ὁδὸς Σόλωνος καὶ Ἀσκληπιοῦ), καταλλήλας νῦν καὶ ὀλοτελῶς διασκευασθεῖσθ.

Ἄνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἀγαθὴν παράκλησιν ἀξιολύμων γονέων, ἰδρῶν νῦν καὶ τὰξιν α' τοῦ ἑλληνικοῦ Σχολείου, εἰσάγων ἐν αὐτῷ καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης ὑπὸ ἐμπείρου καὶ ἀρχαίου καθηγητοῦ. Αἱ τιμαὶ τῶν διδάκτρων ἐπὶ πάσι συμφέρουσαι. Ἄντι τῆς συγκαταβατικῆς ἐξομοί καὶ ὡς οἰκοτρόφους νέους καλῆς οἰκογενείας καὶ ἠθικῆς.

Ὁ Διευθυντὴς
ΠΑΝΑΓΗΣ ΡΑΖΗΣ

Σ. Α. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Παναγῆ Ραζῆ θαρροῦντως συνιστᾷ ὁ Ἄσμοδαῖος τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ καὶ ταῖς ἐχούσαις τέκνα πρὸς ἀληθῆ ἐκπαίδευσιν οἰκογενεῖας καθόσον ἀνεπιφύλακτως δύναται νὰ βεβαιωθῇ τὰς γινομένας ἐν αὐτῷ μεγάλας τῶν μαθητῶν προόδους χάρις εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην ἱκανότητα, καὶ εὐσυνειδησίαν τοῦ διευθύνοντος αὐτοῦ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας, καὶ Κόρινθον.

ΤΡΙΤΗ 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεραλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Βρενδῆσιον ἀποπλέοντα.

ΠΕΜΠΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Σῆρον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατ' εὐθείαν (ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ Βρενδῆσιον ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. εἰς συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον καὶ ἐκτάκτως τὴν Πέμπτην διὰ Βόλον ἐπανέρχόμενός ἐκ Στυλίδος καὶ Χαλκίδος.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας, οἰκία Μετὰ ἀπέναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Γ. Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Τὸ φερνόμενον τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ τυπογραφεῖον τοῦτο ἐσπέρηται πλουτιζόμενον διὰ νέων στοιχείων καὶ τελειοποιούμενον, καθίσταται ἐν τῶν καλλιτέρων τυπογραφικῶν καταστημάτων. Διακρίνουσιν αὐτὸ ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ ταχύτης.